

Јелена Пројић-Петронијевић

ДОК ЋУТИШ НА НАЈВИШОЈ ПАЛУБИ

ПИСАЦ И ВЛАСТ

Магловита ноћ
И снег
Кафка очекује њих

У сивим кућама
Људи сиве косе
У сиво обучени
Спремају се да иду
У акцију
Јозеф К.
Чека спреман
Да им отвори врата
Напољу снег
Покрива трагове

А бело перје остаје
У соби после преметачине
И на балкону где птице слећу

Сиво пролази улицом

У магловитој ноћи
Непрепознатљиви људи
Одмичу
Од његових врата
Јозеф К.
Остаје сам
Чека разрешење

Кафка закључава фиоке
Забрањује своје рукописе

Узалуд
Писање нема краја

А снег и даље пада

ДАН ПОСЛЕ
(Запис из дневника)

Тог дана смо покупили крхотине
Али то није било довољно
Рекли су да земља неће бити
Чиста вековима на том месту
Можда и за хиљаду година

Рекли су да је река болесна
И да ће тако бити задуго

Рекли су (они који знају)
Да небо више није исто
И плаветнило се променило

Одлучили смо да ту не можемо
Ништа
Сем да живимо
Жестоко да живимо
Такви какви смо остали
Да трајемо
Упркос ономе што смо постали

Решили смо тог дана
Да опстанемо
Иако је неко био против

Изненада
Нешто је засијало
Изнад шуме
Поверовасмо да је то знак

Пратимо светлост

ПОЗИВ НА ПУТОВАЊЕ

Гори свећа у малом светионику
Додирују га
Море, шкољке, камен,
Ноћно очекивање
И ваздух који реже

Позив на путовање
Однекуд
У новембру
Као на броду
Ветар
Необавезан разговор
Лица на палуби
Пријатељ
И отискивање некуд

Тамо далеко
А овде
Соба
Ћилим
Део мора на столу
И скровиште
Од побеснеле олује
Од злих очију
Од опасне магле

ПОРУКА САРИ

Само се дохвати Књиге
О чудима
И она одмах почињу
Ти си оно што читаш
Дозови море
Оно је свуда
Око тебе
На постељини
У детаљима
На украсима
Помириши га
Ваздух вечерас
Има његове боје
Буди све што можеш
Али ипак
Сачувај скровиште

ПУТОВАЊЕ У БАРИ

Кад ухватиш ноћ
Са маглом у џеповима
Опрости свима
И препусти се
Таласима
Нека те води брод
Ка другој обали
Нека те обасја свод
Сјајним
Звезданим тачкама

Страхове остави
Пре укрцавања
Сакриј очекивања
Да их не разнесу пирати
Кад кренеш Светом Николи
Опрости се са својим гресима

Чувај се разговора на палуби
Избегни гутача ватре
Артисту
И пијанисту
Слушај из даљине
Музика надлази као плима

Док се море смирује
Задржи ноћ
Са маглом у џеповима

ПУТОВАЊЕ НА КРФ

Кад кренеш на пут
Не дај се преварити
Страховима
Који вуку да останеш
Одоли отпорима и отисни се

Осетићеш пријатна струјања
Ветра
Зов даљине
Преко планине пењући се
Савладаћеш мучнине
Које се јављају претећи
Али приказ осунчане обале
Ублажиће болове
Укрцаћеш се на брод
Са врха палубе
Гледаћеш мала острва
И умор ће већ бити негде иза
А све досадашње твоје
Тамо далеко
Упознаћеш људе који се
Осмехују
Осетићеш нове укусе
И једном виђено место
Обићи ћеш поново
Са висине манастира Палеокастрице
Гледаћеш како се састају два мора
Јонско и Јадранско
Како рече монах

И показа руком на десно
Иза једне стене где досеже
Јадран
Хладан и плаветан
Заволећеш то острво

Однекуд из дубине
Успомене јављаће ти се
Неочекивано

На повратку зажелећеш
Да те однесе брод у непознато
Да окусиш зов лутања
Да се предаш Путовању
И да само то буде важно
Док ћутиш на највишој палуби
И гледаш даљину